

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 228
din data de 05.04.2017

Dosar nr. 499/2016
Petiția nr. 4431.22.07.2016
Petent: și
Reclamat:

Obiect: Injurii adresate unor persoane cu dizabilități

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1 și

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1 Petenții declară că partea reclamată le-a adresat injurii cu privire la starea lor de sănătate, acestea fiind persoane cu handicap.

III. Procedura de citare

3.1 Prin adresa înregistrată cu nr.4431.30.09.2016, au fost citați domnul *și doamna* în calitate de petenți, pentru data de 25.10.2016. Procedură legal îndeplinită.

3.2 Prin adresa înregistrată cu nr.5782.30.09.2016, a fost citat domnul în calitate de reclamat prin reprezentant legal, pentru data de 25.10.2016. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1 Petenții susțin că partea reclamată, care este vecin de scară, le adresează injurii cu privire la handicapul (dizabilitățile) de care suferă.

Susținerile părții reclamate

4.2 Partea reclamată susține că petiția este neîntemeiată și nelegală, relativ la expunerea nerealistă a situației prezentate. În seara de 17 iulie 2016, reclamatul susține că

În timp ce se afla la scara blocului alături de alți vecini a venit poliția. Motivul prezenței angajaților din cadrul poliției la scara blocului a fost ca urmare a gălăgiei produse. *“...noi consumam bere la scara blocului, iar acest lucru i-a deranjat pe petenții, care locuiesc la etajul trei al imobilului. Am arătat organelor de poliție faptul că vecinii noștri au strigat de la geamul apartamentului la noi, au scuturat covoarele și au închis geamurile balconului. Poliția nu a constatat nicio neregulă, dovadă că nu am fost sancționați contravențional. Când am coborât din apartament, le-am zis petenților pe un ton civilizat să ne spună care este situația de procedeează așa? Aceștia au apelat iarăși la poliție și au mințit, aducând ca martor o prietenă care să susțină cele neadevărate și am primit amendă contravențională de 200 de lei. Am dorit să contest amenda, dar nu am posibilități financiare să stau prin instanțele de judecată”.*

4.3 Reclamatul declară că nu a discriminat pe nimeni mai ales pe o persoană cu dizabilități. Reclamatul precizează ca are probleme medicale vizibile, șchiopătează de foarte mulți ani. De asemenea, partea reclamată afirmă că petenții încearcă pe orice cale să se răzbune și să obțină foloase necuvenite din astfel de practici, astfel, fără a avea dovezi au făcut plângeri tuturor vecinilor din bloc fără un motiv întemeiat.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1 Colegiul CNCD reține că petiția, așa cum a fost formulată, relevă o situație în care, partea reclamată este acuzată de injurii adresate petenților pe criteriul de handicap.

Referitor la definiția discriminării, astfel cum este reglementată în O.G. nr.137/2000, republicată, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din O.G. nr.137/2000, republicată. Colegiul director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art.2 alin.1), respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Or, condiția criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca circumstanță concretizată, materializată și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce prespune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată. Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis. (A se vedea în același sens și jurisprudența Curții Europene de Justiție, cauza Bilka Kaufhaus, parag.31; cauza C-33/89 Kowalska [1990] ECR I-2591, parag. 16; cauza C-184/89 Nimz [1991] ECR I-297 parag. 15; cauza C-109/88 Danfoss [1989] ECR 3199, parag. 16; cauza C-127/92, Enderby [1993] ECR 673 parag. 16.)

5.2 Ca atare, Colegiul director este chemat să se pronunțe, potrivit înscrisurilor depuse la dosarul cauzei, cu privire la injuriile aduse petenților pe criteriu de handicap.

Petenții relatează un eveniment care s-a produs pe scara blocului. Partea reclamată împreună cu alți vecini consumau băuturi alcoolice, moment în care au fost chemate organele de poliție pentru tulburarea liniștii publice, care au sancționat partea reclamată cu amendă contravențională.

Ca atare, potrivit art. 72 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, *“petentul, ori persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a presupune existența unei discriminări directe sau indirect, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că faptele nu constituie discriminare”*.

Probatoriul în materia nediscriminării constituie o excepție de la principiul general de drept, ce guvernează acest act procedural. Probatoriul în materia nediscriminării poate consta în orice mijloc de probă, inclusiv înregistrări audio și video. Probatoriul nu a fost realizat de către petenți, aceștia din urmă relatând, în petiția înaintată, doar un eveniment care a constat în tulburarea liniștii publice și care a fost sancționat de organele de poliție cu amendă contravențională.

Colegiul director decide că nu se pot reține suficiente mijloace de probă care să determine incidența art.2 din O.G 137/2000 asupra faptelor descrise în petiție.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Nu se pot reține suficiente mijloace de probă care să determine incidența art.2 din O.G 137/2000 asupra faptelor descrise în petiție.
2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.
3. O copie a hotărârii se va transmite părților:

a) și .

b) .

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

ISTVAN HALLER – Membru

POPA CLAUDIA SORINA- Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Redactat CJ și RO